

FORA MANS D'IRAN! A PREPARAR UNA OFENSIVA INTERNACIONAL DEL PROLETARIAT!

El Primer de Maig de 1886, milions d'obrers nord-americans es declaraven en vaga. A Chicago, cor industrial dels Estats Units en aquells anys, la mobilització es va convertir en vaga general. La policia i el perdonavides de la patronal van reprimir amb duresa els obrers i dos dies després van atacar un míting, en protesta contra aquesta repressió, mitjançant assassinats a plena llum. Una bomba va esclatar entre els policies i aquesta va ser l'excusa 'jurídica' perquè l'estat burgès assassinés en les seues presons als sis 'màrtirs de Chicago'. En 1889, centenari de la revolució burgesa francesa, la II Internacional va aprovar una resolució perquè en "tots els països i totes les ciutats, el mateix dia convingut", els obrers realitzaren vagues i manifestacions per a aconseguir la jornada de vuit hores. L'any següent, en 1890, tots els obrers del món van celebrar el Primer de Maig la seua primera mobilització mundial de lluita per una jornada de treball que els permetés viure amb un mínim de decència humana.

Des de 1985 la reacció ha assestat en tot el globus colps als explotats i oprimits...

L'any passat (en el 2005, cent anys després de l'inici de la revolució socialista a Rússia) el Primer de Maig es va celebrar en el moment àlgid de l'última ofensiva imperialista contra les classes obreres de tots els països i contra els pobles dominats: 'reformes laborals' continuades que han anat minvant les conquestes obreres; baixada generalitzada dels salaris reals; augment de la desigualtat social a nivell planetari, persecució dels treballadors immigrants a l'interior dels països imperialistes, restauració del capitalisme en els països en què havia sigut expropiat ('Europa de l'Est', Rússia), ocupació pels exèrcits europeus, japonès i nord-americà de Kosovo, Afganistan i Iraq, intervencions imperialistes a Haití i Costa d'Ivori, ampliació de la implantació de bases armades nord-americans en el planeta, terrorisme de l'estat turc contra els kurds, terrorisme de l'estat sionista contra la població de Cisjordània i Gaza...

Al mateix temps, les rivalitats entre potències imperialistes, per a explotar la mà d'obra, controlar els recursos naturals i oferir mercats a les seues grans empreses, augmenten.

Aquesta ofensiva de les classes dominants ha impulsat els corrents polítics més reaccionàries: partits clericals i partits racistes. El capitalisme va continuar oferint l'única cosa que pot oferir un règim d'explotació i opressió que conté, al si de la seua dinàmica de desenvolupament, els gèrmens de la seua destrucció i que amenaça de portar la humanitat a la barbàrie a canvi de mantindre els privilegis d'una minoria: augment de la pobresa mundial, de l'explotació de l'home per l'home, de la destrucció de forces productives, de l'opressió de milions de sers humans, dels perills d'una guerra total i devastadora.

...però ara els explotats i oprimits del món lluiten per resistir davant dels atacs i pugnen per passar a l'ofensiva contra la reacció imperialista

Però durant els darrers anys i, sobretot, durant aquests últims mesos, la classe obrera i les masses oprimides han anat recomponent les seues files i passant a una fase de defensa dels seus interessos a través de milers de vagues i mobilitzacions en tot el món.

Vagues i mobilitzacions que s'estan produint aïlladament unes d'altres i seguint ritmes diferents: dispersió de les lluites que és el resultat del paper traïdor que exerceixen les direccions dels sindicats i dels partits que la classe ha construït al llarg de la seua història o del que representen les direccions petit burgeses i burgeses dels pobles dominats, supeditades pels imperialismes en lluita entre ells. Però no hi ha cap dubte: aquest Primer de Maig se celebra sota l'empremta de l'esperança que l'actual baixamar de la revolució a Bolívia enfonse l'estat burgès en la seua pròxima plenamar i de les mobilitzacions revolucionàries en el Nepal, de la lluita de la joventut francesa contra el govern burgès, de la vaga dels miners i metal·lúrgics de Mèxic en defensa de la independència dels seus sindicats i de la mobilització dels obrers als Estats Units contra la llei que criminalitza la immigració i per papers per a tots.

Tampoc hi ha cap dubte: aquest Primer de Maig se celebra amb el teló de fons la impotència de l'imperialisme més poderós de la història per a ocupar, políticament i militarment, el territori de l'últim país envaït: Iraq.

El Primer de Maig ha de ser una fita cap al restabliment de l'internacionalisme proletari, cap a la construcció de la internacional obrera revolucionària

Perquè la classe obrera de tot el món aconseguisca generalitzar les seues lluites i vèncer sobre els seus governs burgesos, imperialistes o sipais, seria prou amb què les organitzacions de la classe obrera (dels joves en formació i dels camperols pobres) dirigiren la lluita contra les classes explotadores (trencant els llaços de dependència política i financera amb els seus estats) i articularen un front unit mundial, abandonant la seua cínica política de 'festejar' el mateix dia la divisió que aconseguixen mantindre entre les files dels treballadors de tot el món.

Tots els treballadors del planeta han demostrat estar disposats a passar a l'ofensiva; han demostrat àmpliament la seua capacitat de lluita i abnegació. És sobre les seues direccions que recau la responsabilitat de què es mantinga dempeus un règim econòmic, social i polític basat en l'explotació i l'opressió, en la guerra permanent contra els drets dels pobles oprimits.

Cent anys després des que es va iniciar la revolució socialista mundial a Rússia, cridem a redoblar els esforços per a reagrupar tots els treballadors i treballadores conscients del món en la tasca de construir una organització que reprenga la defensa honesta i vertadera de les seues reivindicacions, que siga capaç d'organitzar la lluita per a derrocar el poder de la burgesia i implantar la lluita pel socialisme; en la tasca de construir la Internacional Obrera Revolucionària i partits de tipus bolxevic en cadascun dels diferents estats.

**Unitat del proletariat de tots els països contra qualsevol amenaça cap a Iran!
Prou d'intervencions sionistes a Cisjordània i Gaza i reconeixement dels drets dels palestins,
en primer lloc del de retorn dels expulsats! Destrucció de l'estat d'Israel! Per una Palestina
laica, socialista, no racista i implantada en tot el seu territori històric!
Retirada immediata de les tropes imperialistes d'Iraq, Afganistan, Kosovo, Costa de Marfil i
Haití!**

**A baix la monarquia, govern obrer i camperol a Nepal!
Visca la lluita del proletariat del món! Pel poder dels treballadors!
Pel socialisme mundial!
Visca la revolució socialista!**

1r de maig del 2006



**GRUP GERMINAL (En defensa del marxisme)
-membre del Col·lectiu Revolució Permanent-
germinal_1917@yahoo.es**

Als Estats Units els obrers avui estan en vaga per la legalització de
tots els immigrants. Allí, com ací,

***¡DE DENTRO, DE FUERA: UNA MISMA CLASE
OBRERA!***